

УСМИВКА.

Обвисналъ въ тъмнини полуразцѣфналъ цвѣтъ си ти.
 Азъ — слънце съмъ: ще цѣфнешъ ти
 Подъ треперящитѣ лучи на моитѣ цѣлувки,
 Пробудена отъ сънь, съ вѣнецъ отъ грѣйнали мечти
 На сънени коси.

Възсепнато дихание срѣдношно съмъ —
 Възкресенъ зовъ надъ тебъ прѣзъ ранна утрина ще прозвучи,
 И тебъ отъ сънь въ одѣжди леки ще пробуди
 На ново щастие срѣдъ позлатенитѣ лучи —
 Съ вѣнецъ на сънени коси. . .